

ROMÂNIA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE INSTITUȚIA PREFECTULUI - JUDEȚUL BOTOȘANI

Comunicat de presă

La 101 ani: amarul amintirilor de pe front, dar și bucuria unei mari familii

Povestiri cutremurătoare, realități incredibile trăite de botoșănenii de lângă noi, cei pe care nu-i ascultăm suficient, deși ceea ce au pățimit ei reprezintă pagini de istorie vie, așa cum nu poți găsi în vreo carte

Domnul Mitel Panaite din Tudora, este locotenent în retragere și a împlinit Duminică, 25 septembrie, nici mai mulți nici mai puțini decât 101 ani.

Impresionează prin aspectul său plăcut, prin vorba domoală dar perfect potrivită, o veselie reținută, o umbră de tristețe ce se transformă în mânie, pe măsură ce se derulează amintirile.

Mitel avea 25 de ani când a fost încorporat și cântărea 80 de kilograme. Când, după 9 ani de război, s-a întors acasă, avea o greutate de doar 38 de kilograme, fusese rănit de două ori și ținut prizonier mai bine de doi ani în Siberia.

Prima oară a fost rănit la Odesa, când a auzit proiectilul venind spre el și a avut inspirația să se ferească la timp. A scăpat cu o rană pe partea stângă a corpului – „de sus până jos”. **„O schijă a intrat în mine, a rupt trei coaste și s-a oprit la o pielețică distanță de inimă. Am fost operat la Curtea de Argeș de un doctor colonel, care mi-a spus că am avut un foarte mare noroc să scap cu viață.”**, explică veteranul. După doar trei luni de concediu medical ce i-a permisă să-și vadă familia, nenea Mitel s-a întors pe front, unde, la Cotu Donului mai exact, a fost rănit a doua oară, fiindu-i afectate mâinile.

Însă nu pare atât de supărat pe rănilor sale, chiar dacă toată viața a rămas cu mici probleme pe partea stângă a corpului, cât pe ceea ce ne-au făcut rușii nouă românilor: **„ne-o înșelat rușii, asta o făcut. Am primit ordin de la ai noștri că de pe 23 august suntem cu armata rusă și deci întorcem armele, iar ei au luat deoparte tunurile, ne-au spus să ne încolonăm și să ne deplasăm o leacă mai încolo, ca să ne organizăm altfel, și uite așa, încet, încet, ne-au urcat într-un tren – eram 80 de oameni într-un vagon și ne-au dus în Siberia.”**, povestește mândros botoșăneanul. Când s-a terminat războiul și a fost eliberat din lagăr nici nu putea merge, la cele 38 de kilograme. **„M-a luat o fată în brațe și m-a pus într-o mașină până la tren. Ne-am întors cu un tren pentru oameni, nu pentru animale, cum a fost cel de la dus.”**, își amintește nea Mitel drumul de întoarcere, care a durat mai bine de o lună, pentru că pe drumul de fier au fost duși în Cehoslovacia, iar de acolo s-au întors mai mult în căruțe. A avut noroc de oameni buni, care le-au dat de mâncare pe unde au tot ajuns, astfel încât la soție s-a întors pe picioarele sale. **„Ai noștri știau că venim, pentru că fuseseră anunțați. S-au bucurat mult, dar noi mai tare. Mi-am găsit nevasta sănătoasă, cu doi copii pe care-i știam, și un al treilea care s-a născut după ce am plecat eu pe front ultima oară, deci nu-l mai văzusem.”** Trei frați de-ai săi nu au avut, însă, norocul să se întorcă acasă, ci au căzut în luptele pentru apărarea gliei străbune.

Decorat cu medalia „Bărbăția și Credință C.I.P”, Mitel Panaite a rămas în 1989 fără jumătatea sa, lângă care a crescut 6 copii. Aceștia i-au făcut 14 nepoți și 10 strănepoți, parte dintre ei fiind lângă „bunul” lor la sărbătorirea celor 101 ani. Din partea oficialităților i-au urat sănătate și bucurii subprefectul Daniela Beclea, comandantul Garnizoanei Botoșani, col. Constantin Florea, col. Gheorghe Jalbă, din partea Asociației Veteranilor de Război, dar și viceprimarul tudorenilor, Gheorghe Țigănașu.